

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210688
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5612210688.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpený Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/229/2012-81 zo dňa 14. mája 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu v celom rozsahu zamietol (výrok I), žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznal (výrok II).

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu dňa 27.09.2012 domáhal voči žalovanému náhrady majetkovej škody vo výške 4.070,75 eur a nemajetkovej ujmy vo výške 814,15 eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 7Er/821/2009 súd zistil, že dňa 15.10.2009 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a.s., sp. zn. SR 03267/09 zo dňa 03.06.2009. Okresný súd vyzval súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere č. 5371197. Súdny exekútor uvedenú výzvu dňa 09.11.2009 postúpil oprávnenému. Oprávnený súdu dňa 01.12.2009 oznámil, že zmluvu o úvere súdu nepredloží. Následne okresný súd dňa 20.01.2010 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie v prospech oprávneného. Dňa 18.10.2010 vyzval súd rozhodcovský súd na predloženie rozhodcovského spisu. Uznesením zo dňa 25.11.2010, č.k. 7Er/821/2009-15 bola exekúcia zastavená, nakoľko bola vykonávaná na základe rozhodnutia, ktoré priznávalo zákonom nedovolené plnenie. Konanie o odvolaní žalobcu proti uvedenému uzneseniu bolo uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 18.04.2011, č. k. 8CoE/73/2011-45 zastavené, z dôvodu späťvzatia odvolania oprávneným.

Súd uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal svoje tvrdenie, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 01.02.2011 s omeškaním viac ako 512 dní, formou uznesenia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Z pripojeného exekučného spisu mal súd preukázané, že súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia nezamietol, naopak dňa 20. 01. 2010 súdneho exekútora vykonaním exekúcie poveril. Ďalej uviedol, že žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 15.10.2009 a poverenie bolo súdnemu exekútorovi vydané dňa 20.01.2010. Treba uviesť, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Súd mal preukázané, že doba, uplynutá od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie

poverenia na vykonanie exekúcie do vydania poverenia na vykonanie exekúcie, zohľadniac najmä vyššie uvedený charakter exekučného titulu, aj na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu zákonnosti vedenej exekúcie, najmä zákonnosti priznaného plnenia a vykonateľnosti exekučného titulu, nie je takej povahy a rozsahu, aby bolo možné konštatovať žalobcom tvrdené porušenie práva na rozhodnutie v zákonom stanovenej dobe. Žalobca v konaní taktiež nepreukázal, vznik ani výšku tvrdenej majetkovej škody ani nemajetkovej ujmy.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), podľa ktorým žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v konaní neúspešnému. Z dôvodu, že žalovaný náhradu trov konania nevyčísľil a z obsahu spisu trovy konania nevyplývali, súd rozhodol tak, že žalovanému sa nepriznáva náhrada trov konania.

Proti rozsudku podal odvolanie žalobca, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podstata jeho odvolacích námietok spočívala v tvrdení, že vec bola prejednaná v jeho neprítomnosti, hoci riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania. I napriek tomu, že v texte žaloby uviedol skutočnosti nasvedčujúce tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená, je potrebné z konania vylúčiť, tento sudca vec prejednal o nej rozhodol. K tvrdeniam žalovaného nemal možnosť vyjadriť sa, pričom okresný súd pri svojom rozhodnutí z týchto tvrdení vychádzal. Okresný súd sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Ako žalujúca strana nebola oboznámená s obsahom dôkazov a prednesov, nemala možnosť sa k nim vyjadriť, ani možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 za použitia § 156 ods. 3 O. s. p.), podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednanú vec aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku je v podstatných bodoch vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O. s. p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky žalobcu nepovažuje odvolací súd za dôvodné.

Námietku žalobcu, že okresný súd nemohol v prejednávanej veci postupovať podľa § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti, vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zo spisového materiálu mal preukázané, že okresný súd nariadil na prejednanie veci pojednávania na deň 14.05.2014. Právny zástupca žalobcu prevzal predvolanie dňa 30.04.2014, ktorý podal 07.05.2014 návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. K návrhu priložil aj ústavnú sťažnosť, ktorá však nebola datovaná a ani z tohto podania nevyplývalo, že by bola skutočne osobne alebo poštou podaná na Ústavný súd SR. V zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. teda boli splnené podmienky na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, nakoľko účastník nepožiadala o odročenie z dôležitého dôvodu.

K odvolaciemu dôvodu, že rozhodoval vylúčený sudca odvolací súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 21.03.2013 č. k. 6NcC/321/2013-19, ktorým konajúca sudkyňa nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 10C/229/2012. S odkazom na vyššie označené uznesenie Krajského súdu v Žiline potom neobstojí ani námietka žalobcu, že sudcu, ktorému bola predmetná vec pridelená na konanie a rozhodnutie, bolo potrebné z konania vylúčiť. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd i námietku

žalobcu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a tvrdení a že nemal možnosť sa k nim vyjadriť. Ako už odvolací súd konštatoval vyššie, za situácie, keď boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd na nariadenom pojednávaní dôkazy vykonal, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti (v dôsledku toho, že sa na pojednávanie nedostavil) sám zbavil. Námitka žalobcu, že okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal z tvrdení žalobcu, ku ktorým nemal možnosť vyjadriť sa, je účelová. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd svoje rozhodnutie založil na skutočnostiach zistených z exekučného spisu a na právnych záveroch o nenaplnení podmienok pre vznik nároku žalobcu na náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z. z. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil i so závermi prvostupňového súdu, že nebolo potrebné vykonávať ďalšie dokazovanie z dôvodu nepreukázania základu nároku zodpovednosti žalovaného za vznik škody. S prihliadnutím na skutočnosť, že odvolacie námietky neboli podané proti výroku o trovách konania, eventuálne žalovaný proti tomuto výroku odvolanie nepodal, odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Žalovanému nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplatnil, resp. v tomto smere nepodal žiadny návrh (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.